

Żądania strony skarżącej

- uznanie niniejszej skargi wraz z załącznikami za niedopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej (pkt 1, 2 i 3 rozstrzygnięcia) w zakresie, w jakim uchylono w niej zakwestionowaną decyzję, odrzucono zgłoszenie w odniesieniu do wszystkich zakwestionowanych towarów i obciążono zgłaszającego kosztami poniesionymi przez wnoszącego sprzeciw w postępowaniu w sprawie sprzeciwu oraz w postępowaniu odwoławczym;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy składający się z czarnego łuku pochylonego w prawą stronę (zgłoszenie nr 3.388.097) dla towarów z klas 18 i 25.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Camper S.L.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Trójwymiarowy krajowy hiszpański znak towarowy przedstawiający kształt buta dla towarów z klasy 25, seria graficznych krajowych angielskich znaków towarowych, które przedstawiają pochylone łuki o różnym kształcie, dla towarów z klasy 25, a także dwa graficzne wspólnotowe znaki towarowe, również w postaci łuku, dla towarów z klasy 18.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe odrzucenie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz naruszenie art. 73 tego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2007 r. — Hansgrohe AG. przeciwko OHIM

(Sprawa T-307/07)

(2007/C 235/44)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hansgrohe AG (Schiltach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Weidert i J. Zehnsdorf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM wydanej w dniu 31 maja 2007 r. w sprawie R 1281/2006-1 dotyczącej zgłoszenia nr 4 869 319 wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „AIRSHOWER” dla towarów z klasy 11 (zgłoszenie nr 4 869 319)

Decyzja eksperta: częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ z uwagi na to, że zgłoszone oznaczenie posiada charakter odróżniający i nie ma charakteru opisowego

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2007 r. — Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji

(Sprawa T-309/07)

(2007/C 235/45)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, M. de Grave i Y. de Vries, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji 2007/395 ze względu na fakt, że Komisja uznała w tej decyzji, iż zatwierdzenie przez nią niderlandzkich przepisów dotyczących zastosowań krótkołańcuchowych chlorowanych parafin, które nie są wymienione w dyrektywie 2002/45/WE jest konieczne, zgodnie z art. 95 ust. 6 WE, do utrzymania tych przepisów w mocy.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zarzuty i argumenty są analogiczne do zarzutów i argumentów podniesionych w sprawie T-234/04 Niderlandy przeciwko Komisji (pierwotnie opatrzonej numerem C-103/04) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004 C 94, str. 30.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2007 r. — Cemex UK Cement przeciwko Komisji**(Sprawa T-313/07)**

(2007/C 235/46)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Cemex UK Cement Ltd (Thorpe, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Tromans, C. Thomann, adwokaci, S. Wyatt, QC i S. Taylor, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 czerwca 2007 r., notyfikowanej skarżącej oraz otrzymanej w dniu 21 czerwca 2007 r., oddalającej skargę wniesioną przez Cemex UK Cement Limited w sprawie krajowego planu rozdzielania przydziałów emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 12 czerwca 2007 r., otrzymanym przez skarżącą w dniu 21 czerwca 2007 r., oddalającej skargę wniesioną przez Cemex UK Cement Limited w sprawie krajowego planu rozdzielania w ramach II fazy systemu handlu emisjami gazów cieplarnianych Unii Europejskiej, notyfikowanego przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

W swej skardze do Komisji Cemex UK Cement Limited utrzymywała, że zmniejszenie przydziałów w ramach powyższego krajowego planu rozdzielania w odniesieniu do fabryki skarżącej w miejscowości Rugby oraz jednoczesne przyznanie zbyt dużych przydziałów w odniesieniu do zakładów eksploatowanych przez jej konkurentów stanowiło niezgodną z prawem pomoc państwa, która:

- (a) jest dyskryminująca w stosunku do fabryki w Rugby ponieważ nie uwzględnia w sposób wystarczający okresu potrzebnego na rozruch tej fabryki oraz opiera przydział dla

tej fabryki na okresie emisji, który nie jest reprezentatywny, o czym władze Zjednoczonego Królestwa były poinformowane;

- (b) narusza prawo przedsiębiorczości Cemex Espana S.A. — spółki matki spółki skarżącej.

Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja popełniła błąd nie dostrzegając, że pomoc powstała z zastosowania „reguły pierwszego roku” jest niezgodna ze wspólnym rynkiem i nie wszczy-nając w związku z tym procedury zgodnie z art. 88 ust. 2 WE. Skarżąca uważa zatem, że Komisja błędnie ustaliła, że metoda rozdzielania przydziałów zastosowana przez Zjednoczone Królestwo w stosunku do fabryki w Rugby była niedyskryminacyjna oraz zgodna z wytycznymi Komisji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2007 r. — Simala-grimm Filmproduktion przeciwko Komisji i EACEA**(Sprawa T-314/07)**

(2007/C 235/47)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Simala-grimm Filmproduktion GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Reich i D. Sharma)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich i Agencja Wykonawcza do spraw Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie noty debetowej nr 3240905584 z dnia 20 czerwca 2007 r.,
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca i Komisja zawarły w 1998 r. umowę o w sprawie wspierania komputerowo animowanej serii w ramach programu MEDIA II — Rozwój i dystrybucja ⁽¹⁾. Pismem z dnia 20 czerwca 2007 r. EACEA zażądała od skarżącej zwrotu całości wypłaconej w ramach tej umowy kwoty. W niniejszej skardze skarżąca kwestionuje tę decyzję.

Przed wszystkim skarżąca podnosi, że EACEA nie była formalnie właściwa w zakresie wydania tej decyzji, ponieważ kompetencja ta przysługuje wciąż Komisji.